

تراژیدیاو خه یالی زمان

نیهاد جامی

(1)

تراژیدیاو خه یالی زمان، ته زمونی وینا کرده وه و خولقاندنه، تینکشکاندنی ره مزه کانی نیو ژیان و خولقاندنه وهی ئاماژه زمانه و انیه کانه. ته وهش له ناو ده قدا ناچارمان ده کات به شداری له پرۆسه ی تینکشکاندنی تراژیدیا بکه یین و به شداریین له ناو خولقاندنه وهی پانتایی زمان. له ههر شویتیک پرسیاره کامان وهستا ده بی گومان له خویندنه وه بکه یین، به وهی ئاسوی روانیمان توانای بینینی ئاماژه کانیان نیه، ته و کاته ی روه ندیک له تم ده که ویتته سهر روانین پیویسته گومان له و دیده بکه یین و ههر گومانیش دواتر ده مانباته وه سهر پرسیار، پرسیار له که شفرکردنی ماناکان و دۆزینه وهی مانا له ناو خه یالی زماندا یه کیچکه له و ته گرانه ی له ناو ته زمونی شیرکۆ بیچکه سدا ده بی ناگایی خوینته به شداری له ناو ناگایی شاعیردا بکات.

ئاماده نه بوونی ههر یه که له ناگاییه کان ته و له ناو گوتاری مانه وهی مانا له ناو خه یالی زماندا ده میتینه وه، توانای ته وه مان نابیت درک به و مانا جیاوازانسه بکه یین که له ته زمونی شاعیری ته و شاعیره ماندا بوونی هه یه.

لیزه ده بوته وهی بتوانین له سهر خه یالی زمان له و ته زمونه شاعیره نزیک بکه وینه وه سهر تا هه ول ده ده یین له بوونی چه مکی تراژیدیا له ناو زمان و خولقاندنه وهی خاچ وه ئاماژه یه که بۆ ژیان و مهرگ له به رامبه ر ئاماژه ی مار له ته زمونی (خاچ و مار و رۆژمیری شاعیری) نزیک بکه وینه وه دواتر دینه سهر ناستیکی تری سیمیلۆژی له و ته زمونه ته ویش که چۆن فره ناستی ده نگ توانای نووسینه وهی تراژیدیا ی هه یه له (گۆرستانی چراکان) دا، دواتریش وینا کردنی ته و ته زمونه له و پوه سهر ده که یین که خه یالی زمان چۆن عومهری خاوه وه که ره مزیک له ناو ژیا نی کوردیدا تیکده شکینیت و سهر له نو ی ده ی کاته وه به ئاماژه یه که، ئاماژه یه که بوونی ته و کاره کتسه ره کوردیه ده گۆریتته سهر که یونونه یه کی زمانه وانی، به وهی بوونیک جیاوازان پیده ناسینیت، بوونی کاره کتسه ریک که له ناو خه یالی زمان و نووسینه وهی شاعیره و ده سگیر کردنی گازی ژهراوی دیتته بوون، ته وهش مانایه کی هاودژی ناو دنیا ی کوردیه، مانایه که له ناو تیرامانی شاعیرانه و ته زمونی شیرکۆیی دیتته بوون.

(2)

په یونندی تراژیدیا به خه یالی زمان له ده قی (خاچ و مار و رۆژمیری شاعیری) په یونندی نیوان شاعیر و ئاماژه یه، به وهی رۆژمیری شاعیریک ده نگی شاعیره له ناو ده قدا، ده نگی سهر تا له گه ل خاچ و مار وه که دوو ئاماژه کۆبوونه ته وه، له ناو ده نگی شاعیر ته و ده نگه له ناو تاکه ناستی بیر کردنه وهی شاعیر وون ده بیت و زمان له ریگه ی فره ناسته جیاوازه کان بنیاتی گوتاره شاعیره که له ته ستۆ ده گریته.

زمان ده بیتته سینته ری نیوان خاچ و مار، ته و دوو ئاماژه یه ههر یه که یان به ته نه نا نوینه رایه تی زینده گی و تراژیدیا ناکه ن، ههر یه که له و دوو ئاماژه یه به ره هم هینه ره وهی هه ردو ناسته که ن، به لآم به ده لاله ت و ره هندی جیاوازه وه.

ته گه رچی ئاماده بوونی خاچ.. به نده به ئاماده بوونی ده نگی شاعیره وه، ته وهش ساتی هاتنه دونیا یه تی، به وهی ژنه مامانیک دیان وینه ی خاچ له سهر نارچه وانی ده کیشی، ته و وینه یه سه فه ری زمانه له ناو یاده وهی شاعیره وه، به وهی نووسین ده بیت به گه رانه وه بۆ ته زمونی منالی له ریگه ی رۆژمیره وه، خه یالی منال و خه یالی شاعیر له ناو رۆژمیره که دا که ته ویش خه یالی زمانه یه که ده گرنه وه، له ناو ته و خه یاله دا زمان ده یه و هه ره له سهر تا وه به وه ئاشنامان بکات که خاچ ئاماژه یه که له ده ره وهی ئیراده ی شاعیره دیت، به لآم ته و ئاماژه یه لای ژنه مامانه که هه لگری ده لاله تی زینده گی، به جیاوازه له ده لاله تی هه مان ئاماژه لای ههر یه که له منالی ناو ده که و دایک و ته وانی تر، به لآم له گه ل ته وه شدا ده بی ته وه بیر نه که یین که خاچ زینده گی و ئومیدیک له گه ل خۆی دینیت، ئومیدیک بی ته وهی ئیراده ی خودی له سهر بیت، ته و ساته وه خته ئیمه ده که وینه به رده م پرۆسه یه که له ده ره وهی ئیراده مانه وه و هیواده خوازین که به و ده ره نجامه "نیتجه" یه کۆتایی نه یه ت، به وهی چۆن له دایک بوون به ویستی ئیمه نیسه، ئاواش مردن و کۆتایی له ده ره وهی ئیراده مانه وه یه، به لآم خاچ نایه لیت له و سهر تایه وه به و جو ره بیر کردنه وانه سهر قال بین، چونکه گه وره بوونی شاعیر.. گه وره بوونی خاچه، ته وهش په یونندی به وه وه هه یه که په یونندی نیوان شاعیر و خاچ په یوه سته به به رز بوونه وه و دابه زینی هه ردو وکیانه وه، به مانایه کی تر هیزی ژیان و وینا کردنی تراژیدیا هیزیکه بۆ به رده وامی به وهی ووزه له یه کتری و ده گرنه وه، بۆیه ته وه مهرگ نیه دیت، به لکو ژیا نه، به لآم ژیا نیک پر یه تی له تراژیدیا، تراژیدیا له ریگه ی ژیا ن خۆی نمایشت ده کات، ته وهش واده کات خاچ به ته نه نا هه لگری تاکه ده لاله تیک نه بیت، هینده ی بیت به ئاماژه یه کی فره ده لاله تی.

ته و فاکته ره ی له پشت ته و تراژیدیا بوونه ی ژیا نه، ته وه زمانه، زمانه وینای تراژیدیا ده کاته وه، نه که له به رته وهی شاعیر خۆی ده داته ده ست زمان، و له ریگه یه وه ده چیتته سهر جه وه ره و ناوه خنی زمانه وه.

"اگه یشتیتته سهر ترۆپکی ئەم(زمان)ه

په شه بات کرد به جۆلانه" 5

به لکو ئەوه یان ههولنکی دهسپنکه بۆ کرانهوه به رووی فره دهلالهتیهوه، بهلام ئەوهی میژووی زمان و تراژیدیا بهیهک هاو واتاده کاتهوه، ئەوه دهگهڕیتتهوه بۆ"تۆ کۆترین ناگردانی ئەم(زمان)ه بهرده نوێژی" 15

شاعیر چۆن دهنگی خۆی له ناو زماندا دهتوێنیتتهوه، بههه مان شپوهش خود تینکه ئی دهنگه کانی تر ده بیئت، بهوهش دهنگی "من" له ناو ئەو میژوهدا بهتسهها وهك دهنگینکی تاك نایه نه ناو کۆ، به لکو دهنگی "ئیمه" گومانینکی تر دهخاته ناو روانینمان، بهوهی تهگهڕ بوونی مامانینکی غهیره ناین به ئیمه وهك گوناھیتك سهیر بکهین، دواجار میژووی ئیمه.. میژووی گوناھباربوونه له ناو درێژ بوونهوهی ناینه کان.

ئهو گهرا نهوهیه بۆ گوناھباربوون فراوانبوونی ناسۆکانی تراژیدیا یه، بهلام تاجه ند ئەو تراژیدیا یه ویتنه یه کی مهترسیداره له ناو بپرکدرنهوهی کوردی، ئەوه یان به تاگا هینانهوهی خوێنهره له ناو دهقدا.

ناگایی خوینهر له پینناو تینکشکاندنێ تاکه دهلالهتی و سهر له نوێ بارگاری کردنهوهی به ناماژه به دهلالهتی جیاوازهوه، ده بیئت به یه کیك له میکانیزمی به شداری کردن له ناو دهقدا، ئەوهش پرۆسه ی سهر له نوێی نووسینه، به تاگا هینانی ناگایی خوینهر هینانی خوینهره بۆ ناو رووبهری فره جه مسهری، به وهی خاچ ئەو دهلالهتی ژیا نه به جی دلی و له ناو سروشتدا دهلالهتی هه ره شه کردن له ژیا ن به ره هم دینیتتهوه، ئەوهش شاخه خاچینکی سووره له ته م، ئەو شاخه ته نها هه ره شه نیه له کوشتنی دهلالهتی پیتشوری خاچ، به لکو بهر له هه مو شتیك کۆیرکردنی نیگایه، به وهش پرۆسه ی بینین ده بی بۆ به پرۆسه ی به خاچ بوونهوه، چونکه دواتر له ناو خه ونی دایکیش کاتی خاچ بوونی نییه، به لام ناماژهی تر هه یه که هه مان وه یفه ده بینن ئەویش "مار" ه، ئەو ناماژه یه له ده ره وهی خه ونیش دیتته وه له گه ل خاچ به شداری دهلالهتی یه کتری ده کهن، له هه سر شویتینک هه ری هه که ناماژه کان توانا کانی وه ستا، ئەوه ئەو یتر بۆی ته واو ده کات، به مانای ئەوهی که مار ته نها دهلالهتی مردن وه ناگرتیت، به لکو "خاچ، مار، شاعیر" به هه رسیکیان ده بنه ته واو که ری ویتنه ی ئەو رۆژمیتره.

"من خاچی مار تیتالام

من نه فره تینکی یه زدانیم

من سی بزما ری روا م" 20

ئیمه له ناو ئەو ویتنه یه دا پرۆسه ی له خاچدانی شاعیر پکی مار تیتالام ده بینن، ئەگه ره ئەو ویتنه یه له خویندنه وه ی یه که میدا گریمانه یه کی ئاینی له سهر خۆی بکاته وه ده لیتن، له خاچدانی مه سیح دهنگی پیغه مبه ریک بوو، دواجار به یه زدان ده لیت "خوا یه بۆ یه ته نها به جیت هیشتم" به لام له خاچدانی شاعیره مار تیتالامه که ی ئیمه، که شاعیر پکی منالام هه رگیز وه که مه سیح بیرنا کاته وه به وهی ترسی له مانه وهی ته نیایی بیئت، به لکو منالام له خاچ درا وه که ئەو ترسه ده گۆریت به پرسیار، پرسیار کردن له باوک، که له بنه رته دا پرسیاره له ده سه لاتنی ئاینی و کۆمه لایه تی، که رووبه ری کام له ده سه لاتنه کان فراواتره.

ئهو گه ره ده سه لاتنه کانی ئەو دنیا یه توانای رۆلی نوینه رایه تی کردنیان هه بیئت، ئایا ئەو ده سه لاتانه توانای ئەوه یان هه یه ئەوی له خاچدراو بیه نه لای خوا؟ کاتی وه لامه کان هه یچ لۆژیک و بنه مایه کیان نابیئت، ئەو ساته ئەو ویتنه یه دهلالهتی ئاینی تینک ده شکیتیت و به ره وه ره هندی زمانه وانی و فیکری تر ده روا ت.

دیاره ئەو ویتنه له چاچ درا وه وه ناماژه مان بۆ کرد منالیکه، منالیکه که پرسیاره کانی ده کۆریت، ئەوهش گهرا نه وه یه بۆ چه مکه ی تراژیدیا، به وهی ئیمه نابیت له ویتنه سهیری تراژیدیا ی کوردی بکه ین که ئیمه دواتر له سه ره ئەزمونه کانی تری شپۆکۆ دیننه وه سه ری، به لکو تراژیدیا لیروه ده ست پیده کات کاتی خه یالی زمان له ناو منالدا ده کۆریت، به وهی نه که هه ره وه لامیککی شیوا ی پینا دریتته وه، به لکو پرۆسه ی پرسیار کردنی له لای بیمانا ده که ویتته وه.

کوشتنی پرسیار.. ده سپنک و سه ره تای میژووی تراژیدیا ی ئیمه یه، تراژیدیا هه ره ئەوه نییه به سه ره قوربانیه کانی مردندا بووه ستین، به لکو کوشتنی پرسیار.. کوشتنی چه مکی ژیا ن و بنیاتنانه وهی مردنه، ئەوهش رووبه رینکی تری ئەزمونی شپۆکۆی ده خاته ناو پرۆسه ی خه یالی زمان، نه که له سه ره ئاستی یاده وهی شاعیر و خودیتی زمان، وه که له ئەزمونه دا ده بینن، به لکو له (گۆرستانی چراکان) دا ئەو خه یاله له ناو تراژیدیا وه ویتنه یه هه ردوو چه مکی ژیا ن و مردن ده کاته وه، ئەوهش ده قیتکه بۆ نووسینه وهی تراژیدیا، سه فه ریکه له خود گه ریتی شاعیره وه له ناو (خاچ و مارو رۆژ ژمیری شاعیر) ده ست پیده کات و دواتر له ناو چه مکی تراژیدیا ی خوده وه به ره وه تراژیدیا ی ئیمه ده جیت، ئەو سه فه ری تراژیدیا یه له و دیو (گۆرستانی چراکان) به ره وه چه مکینکی تر ده مانبات که ئەویش نه "من" و نه "ئیمه" یشه به لکو نووسینه وه ویتنا کردنه وهی دنیا یه کی نادیا ری "ئو یتر" ی قوربانیه، به لام نه که له ناو سه فه ری مه رگدا، به لکو سه فه ری عومه ری خا وه ده بیئت به سه فه ری زینده گی له پینا و گهرا ن به دوا ی ژیا ندا.

(3)

په یوه ندی نیوان ناسته جیاوازه کانی دهنگ و نووسینه وهی تراژیدیا په یوه سه ته به و که لینه شارا وه یی ده که ویتنه نیوان په یوه ندی نیوان خوینهره وه، که ئایا خوینهره تاجه ند ناما ده بوونی ده بیئت بۆ نووسینه وهی ئەو که لینه ی که به نه نووسرا وه یی ما ره ته وه؟ ئەوهش به ته نیای پرۆسه یه که نییه بۆ قسه کردن له سیستمی و تراوی دهق به لکو ته و که لینه په یوه سه ته به بۆ شایه که له به ره نجامی سیستمی و تراوه مه مووده نگه کان پارێزگاری له یه که ی دهنگی ده کهن، به لام له بنه رته دا دهنگ خا وه نی چه ندین ئاستی جیاوازه، سیستمی ریکخه ره و ئاستانه ی یه که خستوه، له نووسینه وهی تراژیدیا دا ئیمه ده قیکمان هه یه هه لگری مانا کانی مه رگه، کاتی خوینهره ده یه ویتنه یه شداری له نووسینه وهی ئەو که لینه بکات، ئەو ساته ته ئو یلکردنه وهی سهر له نوێی زمانی شیعریه، ره خنه گرتنه وه یه له سپتته ری زمانی دهق وه لوه شان دنه وهی ئەو زمانه یه له ناو رووبه رینکی ره خنه یی که چه مکی بو نیاد به ته واوی تینک بشکیتیت، بو نیاد له و رووبه ره هه لگری ئاستی به زکردنه وه نییه بۆ دیدنکی بالا، به لکو بو نیاد ده گه ریندریتته وه ئەو ده و خه ی که ته نیا

مامه‌ریشه وهك سيمبوليكي شيعريي ومانه‌وهي نه‌ته وه، سيمبوليك په‌يوه‌سته‌به‌ثوميدى نيمه له‌ناو‌تراژي‌ديدا كاتى سيمبوليكيان هه‌بيت ته‌وساته‌ماناي وايه زمان توانا كاني خوي فراوان ده‌كاتي له‌پيناو هه‌موئه‌وه ته‌سته‌م‌وگرفتانه‌ي ده‌كه‌ويته‌به‌رده‌مي، ته‌وه‌ش خالي نيه‌له‌ورا‌بردوه‌ي كه‌بوو‌به‌فاكته‌ريكي سهره‌كي بوله‌پشت وه‌ستاني ته‌و رو‌داوه، شوين له‌وگه‌رانه‌وه‌يه‌وهك شاهيديك سهره‌كرت شاهيديك كه‌درؤ‌ناكات، جگه‌له‌وه‌ته‌وگومانه‌له‌هاتنه‌وه‌په‌يوه‌سته‌به‌كزي ته‌و‌رو‌داوه‌ي كه‌به‌ره‌م هينه‌ري تراژيديايه، ده‌شي ته‌وته‌نهاما ده‌نگيكي ناوده‌قه‌كه‌نه‌بيت به‌لكو ده‌نگي شاعريه‌تي شيركوش بيت وگومانه‌كاني خوينه‌ريش له‌مي‌ژوو بره‌ويني‌ته‌وه‌ويپمان بلي، كه‌داره‌نارودو‌وچاوي كويزي كاني تيشكي بوبگه‌ريته‌وه نيدبي ته‌وه بونه‌گه‌ريته‌وه، ته‌وه‌گه‌رانه‌وه‌يه به‌ته‌نيالاي شيركويه‌يونه‌دي نيه‌به‌وزه‌مه‌نه‌ي كه‌نه‌فالي تيا رو‌ده‌دات به‌لكو گه‌رانه‌وه‌يه كه‌له‌گه‌ل كوتايي مه‌رگي جه‌للاد نيدبي ده‌شي ته‌وه بونه‌به‌د بگه‌ريته‌وه، ته‌ووينا‌كرده‌بؤ‌زمان هه‌لگري ته‌وگوتاره‌شيعريه‌يه كه‌شيركوله‌ده‌ره‌به‌ندي په‌پوله‌دازمان به‌ره‌و دو‌واست سهرقالي ده‌كات ته‌وانيش ناستي به‌كه‌م "زماني شاعريه‌بو‌خود" ناستي دو‌وه‌ميش په‌يوه‌سته به‌"گوتاري شيعري بؤ‌ده‌ره‌وي خود" بويه‌له‌وي‌نا‌كرده‌بؤ‌زمان شيركوزه‌يه‌وي پيمان بلي نيدبي سهرده‌مي كوتايي تراژيدياگه‌وره‌كان وئوميدبي نيمه‌يه بؤ‌زيان، به‌لام ئوميديك ماناي وانيسه ده‌سبه‌رداري رابر دو‌ويين به‌لكو بونه‌وه‌ي له‌نيستادا بين ده‌بيت بيده‌نگي له‌را‌بردونه‌كه‌ين، ته‌وه‌چه‌نده‌تيلتيزاميكي ته‌خلاقيه‌هينده‌ش ده‌رگايه‌كي تره‌بؤ‌به‌دواندني زه‌مه‌ني هه‌نو‌كه‌ييمان

"ته‌وه‌ي يه‌ك قسه‌ي كردي"

بونه‌م هؤ‌لؤ‌كؤ‌ستي غه‌ره

من سه‌د په‌يقي خؤ‌شه‌ويستي

بونه‌نيرم

به‌لام ته‌گه‌رخوداوه‌ندوييغه‌مبه‌رو

يه‌زدانيش بي

خوي لادايي له‌بيينم

نه‌ته‌بيينم و

نه‌من گويشي بؤ‌رايه‌گرم" 70

ته‌گه‌رته‌وه‌يان په‌يوه‌ست بيت به‌وگوتاره‌شيعريه‌ي شاعره‌لگريه‌تي ته‌وا ناستي جياوازي ده‌نگ له‌ناو‌زمان ته‌وباره‌ده‌رونيه‌ي سهربا‌زمان بؤ‌ي‌نا‌ده‌كات كه‌ته‌ويش به‌شيكي تره‌له‌ناو‌تراژيديا ته‌ره‌يان بيگونا‌هي سهربا‌زيه‌به‌لكو هه‌ستيكه‌ بونه‌وه‌ي نه‌مريت ده‌بي بكوژيت، ته‌وه‌ش په‌يوه‌ندي به‌ناستي تينه‌گه‌يشتني سهربا‌زه كه‌دوا‌جارسيفاتي جه‌للاديش بيده‌به‌خشريت، ته‌وه‌ش له‌ناو زماندا ناستيكي تره‌بو‌نوسينه‌وه‌ي مانا كاني تراژيديا، به‌لام نو‌وسينيكي بيويستي به‌وه هه‌يه تواناي هه‌ريه‌ك له‌ده‌نگه‌كان له‌يه‌ك جيا‌بكاتوه، ته‌گه‌رچي دوا‌جاريه‌هه‌مو‌ويان ده‌بنه‌به‌ره‌م هينه‌ري گوتاري (گورستاني چراكان) به‌لام ته‌وگوتاره‌له‌ناوسيستميكي ئاماژه‌كاري زماندايه كه‌خواه‌ني چه‌ندين ده‌نگ و كاره‌كتري جياوازه، وهك چون ده‌نگي شاعريه‌دواي گيرانه‌وه‌ي ده‌نگه‌كان، ديتته‌گو‌وبه‌لام ده‌نگه‌كاني تره‌به‌ده‌نگي ياده‌وه‌ري خوي سهرده‌كات، كه‌ناتواني ده‌سبه‌رداري ده‌نگه‌كان بيت، هه‌ريويه‌ته‌و گورستانه‌ چه‌نده‌په‌يوه‌ندي ده‌نگه‌كانه، هينده‌ش گورستانيكه‌ بؤ‌ده‌نگه‌زيندوه‌كانيش، دوا‌جارتوه‌ زيندوه‌كانن به‌شيكي تري ته‌وگورستانه بينك دتين.

"ئيزه‌پريره‌له‌سه‌ما‌له‌با‌ليت و

له‌هه‌لغريني گوراني و

له‌نيشتنه‌وه‌ي كوتري ماچ و

كه‌چي من هيشتا هه‌رلا‌م

"ئاخر چيبكه‌م! من قافله‌ي به‌ره‌و‌خوارو

"كاتي" م تيايه" 151

هه‌ريويه‌ده‌ق تاساته‌وه‌ختي نو‌وسينه‌وه‌ي دوا‌دير له‌ناو‌حه‌يراندا خوي نوقمي ني‌وخه‌وني گه‌رانه‌وه‌ي گوله‌كاني بيابان ده‌كات ته‌وگولانه‌ي چاوه‌رواني ته‌وه‌بوون له‌به‌رده‌م هه‌لبراردني جه‌للادخودا موعجيزه‌به‌ك دروست بكات و كه‌چي ته‌وه ده‌قه‌له‌ناو‌ته‌وناو‌ميدبي چراونه‌كاندا تراژيديا ده‌كاتوه‌هه‌سرت وئوميدكي ني‌و‌حه‌يران، ته‌وه‌ش به‌ونا‌ره‌يه كه‌چراكان ده‌بنه‌وه‌به‌شيكي سهره‌كي ني‌و‌كلتورمان يان ده‌بنه‌وه‌نو‌يترين حيكايه‌تي كوردي حيكايه‌تيك ده‌بيت له‌گورستاني چراكاندا بينو‌وسينه‌وه.

پروسه‌ي نو‌وسينه‌وه‌ نو‌وسنه‌ له‌ نيوان خود و زمان، ته‌وه‌ش تيروانيكي شاعريانه‌به‌كه‌ته‌نهاما شاعره‌به‌و شيويه‌ ده‌بييني، وهك له‌رواني بؤ‌عومه‌ري خاوره‌ ده‌بيين خه‌يالي زمان وينا‌ي دنيايه‌كي جياوازه‌ده‌كات.

(4)

نو‌وسينه‌وه‌ي په‌يوه‌ندي نيوان خود و زمان نو‌وسينه‌وه‌ي ماناي نه‌نو‌وسراوه، به‌وه‌ي به‌زمان هاتني خود دوو بونيا‌د ده‌كه‌ونه‌پروسه‌ي هارموني كه‌ناويان ده‌بين به‌ (زمانی خود) و (خودی زمان)، هه‌ريه‌ك له‌وه‌دانه‌به‌شداريي له‌نو‌وسينه‌وه‌ي ته‌ويتر ده‌كات، نو‌وسين كؤ‌مه‌ليكي ئاماژه‌له‌ناو خود و زمان به‌ره‌م ديتيت، ته‌وه‌ره‌م هينانه‌له‌سه‌ر ناستي ده‌قدا ده‌بيته‌وه به‌نو‌وسينه‌وه‌ي مانا، مانا له‌وه‌پروسه‌به‌دا ديدكي ته‌با نيه‌ بؤ‌ده‌ق، به‌لكو مانا هه‌لگري ره‌ه‌نديكي ئاماژه‌كاري زمانه، به‌وه‌ي خود له‌رواني

نهستی زمانه وه مانای نووسيوتهوه، کاتي ده که وینه بهردم دهقی (عومهری خاور دنيا ته گهړی و، په پوله شيعر ته نووسی و، گازی ژهراویش دهسگير ته کړی) دهیښن ته و تینگه یشتنه ی سهره وه رووبه رووی جیهانیکي ترمان ده کاته وه، جیهانی ته و دیو مردنی کاره کتريک که هه ریه که له خود و زمان وینایان کردوه، نه که له بهرته وه ی ټیمه له ناو ده قیکدا هه لگريی مانای ناته باو ناديارين، نه خیر به لکو هه له سهره تاوه رووبه رووی تراژیديای هاوژ دهیښه وه، خه یالی زمان تراژیدیا ده گوریت به سه فوری قوربانی بۆ نیو دنيا یه که نووسین بنیاتی ده نیت، بۆته وه ی مانایه کی نوی که په یوه ندی به زمه نی هه نو که یان هه بیت به تراژیدیا وه به خشیت، عومهری خاور له ناو خه یالی زماندا دیت سه فو به هه موو جیهان ده کات، تاوه کو یاده وری خوی و پینج هه زار په پوله نه کړتته دهره وه به لکو له نیوان خوی و په پوله قه سیده یه که دینیتسه بوون بۆته وه ی بچنه دیداری گازی ژهراوی که له ناو بهرمیلیک دهسگير کراوه، ته و ژله کردنه وه یه له جه لالا هه و لیکي زمانه بۆ قسه کردن له داهاتوو به وه ی قسه کردن له رابردوو لاوانه وه نیه به سه ر برینه کانی یاده وری، به لکو گه رانه وه قسه کردنه وه هه میسه یی یاده وریه به وه ی چوون رابردوو ده که یښه وه به شیک له داهاتوو، به مانایه کی تر یو ته وه ی له تراژیدیا بدویښ پیوسته له خه یالی زمانه وه قسه له تراژیدیا بکه یښ، به تاییه ت له و ده قه دا کاتي دهیښن ناو نیشان هه لگريی سی ناماژهی زمانه وانیه، (گه رانی عومهری خاور) و (پروسه ی نووسینه وه ی شيعر له لایان په پوله) و (دهسگير کردنی گازی ژهراوی).

گه ران و نووسین و دهسگير کردن سی ناماژن که تیایدا ده بن به گوتاریکی جیاواز بۆ ناو نیشان، ناماژه تیکشکاندن ی ره هنده واقیعه که یه و له ناو ره هندی ده لالی زمان بنیاتی ده نیتسه وه، مردنی خاور مردنیکه بۆ شیرکو بیکه س ده بیتته دهره وه کردن بۆ ناو جیهانیک که شیرکو په یوه ندی به ساته وه ختی زینده گی ته و نیه، به لکو زینده گی په یوه ندی به زمه نی دوا ی خاوره، نه وه ش زینده گی و خه یالی زمانه، زمانیکي جیاواز که ژیان له ناو خوی حه شار ده دات، نه که وه که نه وه ی هه بوو، به لکو وه که نه وه ی خوی گه شه ی پیده دات

"نه مه ی هیچ که سی ناییښی"

له خوم زیاتر"

ته ره یښی خوده که شاعر دهیښیت، بیښیتک خه یالی زمان به شداری له نووسینه وه ی ده کات، خود کاره کتريی قوربانی به کورپه که ی باوه شیوه هه لده ستینیتته وه خه یالی زمانیش به دنیا دا ده یگوریت، ته وه هه زمانه توانای ته وه یه هه ی خاوره و کورپه که ی له و گه رانه بکات به

"له ئوستارالیا ته یښن

بۆته که نغو باز ته داو

بیچوه که یی له باوه شی و به رسکدایه"

ته و گه رانه نووسینه وه ی قه سیده یه که له ناو ده ق که ته وه شیرکو نیه ده نیوسیتته وه، به لکو په پوله ی کاره کتريی ده قه که یه، کاره کتريکی کومه لی که بهر له هانتی زمان ته وان به گازی ژهراوی دهرن، نووسینه وه ی ته و قه سیده یه له لایان په پوله وه ده لاله ته له پاکي و جوانی دنيا یه که تیایدا ته نها قوربانی نیه ده خرتته نیو فه زایه کی زمانه وانیه وه، به لکو گازی ژهراوی که ناماژیه بۆ مردن دهسگير ده کړیت.

دهسگير کردنی مردن بنیاتانه وه ی ژیا نه له ناو ده قیکدا که هه لگريی تیکشکاندن ی ره مزه کانی نیو دنیا ی ټیمه یه، به ره مزبوونی عومهری خاور تیکده شکیښیت، له و پروسه یه شدا ده یو ی زمان ته و ره مزانه بخته وه نیو سیستمیکي ناماژه کاری، به وه ی سه رله نو ی هه ریه که له ره مزه کان بگه رینیتته وه سه ر یه که یه کی دال، دال که بۆ نیره ر ده بیتته وه ناماژهی زمانه وانی نوی، ناماژیه که هه لگريی ته و ده لاله ته نه بوو که بهر له ده ق بوو به سیمبول.

ته و ده قه له هه و لیکي به رده و امدا یه بۆ بنیاتانه وه و شکست پیه ینان به وه ستان، به وه ی به ره مزبوونی ناماژه پیوستی به دؤخیکي تر هه یه، دؤخیک تیایدا هه ریه که له ره مزه کان بارگای بکړتته وه به ده لاله تی نوی، ته وه ش کرانه وه ی زمانه له ناو ره مزدا.

کردنه وه ی سیستمی داخرای زمان، به ته نها هه لوه شانده وه ی کؤدی ریکخه ر نیه، به لکو بنیاتانه وه ی هه موو ته و ده لاله تانه شه که له ژیا ندا چه مکی قوربانی پیی به خشيوین، بۆیه ته وه ده قه دیت، ثاره زوو کردن له ژیا نی قوربانی ده خاته دؤخی سه فرتیکي هه میسه یی که یاده وری تیایدا خالی نیه، به لکو ته و سه فوره فاکتريکی سه ر که له پشتیه وه ئیش بکات یاده وریه، به لاکم یاده وریه که نه بۆته هوی ته وه ی که هه موو ناماژه کان له دؤخیکي نه گوردا بخته نیو ره مزی نه گور، به لکو یاده وری ده بیتته ده نکیک له پیانو خولقاندنه وه ی ناماژهی نوی.